

Community Foster Care

Celem Community Foster Care (Wspólnotowa Opieka Zastępcza) – organizacji z Gloucester – jest pomoc, umożliwiająca „trudnym” dzieciom pozostanie w ich społeczności, wówczas, gdy nie mogą one pozostać we własnych rodzinach.

tłum. Jakub Jedliński

Ściany, pełnego gwaru, holu biura Community Foster Care pokryte są dyplomami i wyróżnieniami. W ciągu pięciu lat organizację i jej dyrektorkę zarządzającą Suzanna Jacoby, wyróżniono – łącznie z niedawno otrzymaną nagrodą Enterprising Solutions – pięcioma nagrodami. *„Wspaniale jest otrzymywać wyróżnienia, ważne jest to ze względu na opiekunów, PR, a także, jako potwierdzenie, że to, co robimy jest słuszne”*. Community Foster Care zajmuje się około 300 dziećmi, z których wiele sprawia kłopoty wychowawcze. W ciągu ostatnich pięciu lat organizacja stworzyła 100 miejsc pracy dla opiekunów. Jedno z największych osiągnięć Community Foster Care wiąże się ze sprawą dwóch chłopców, około trzy lata temu, przysłanych do organizacji przez kuratora. Żadna inna organizacja zajmująca się wyszukiwaniem rodzin zastępczych nie chciała się nimi zająć. Community Foster Care rozpoczęło prowadzoną w prasie kampanię poszukiwania dla chłopców rodziny, w efekcie udało się znaleźć dla nich wspaniały dom zastępczy, który zmienił ich życie. Nagrody i wyróżnienia są cenne – jednak dla Community Foster Care, prawdziwym zwycięstwem są historie tego typu. Community Foster Care powstała w 1999 roku, jako organizacja charytatywna i spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w odpowiedzi na ogólnokrajowy niedobór domów rodzinnych. Wydział Socjalny w hrabstwie Gloucester połączył siły z trzema lokalnymi organizacjami, aby znaleźć rozwiązanie tego problemu. Ustalono trzy główne cele działania: rozwiązanie kwestii niewystarczającej liczby rodzin zastępczych; utrzymanie więzi między dziećmi objętymi opieką, a społecznością, z której się wywodzą; wzmocnienie obszarów defaworyzowanych. Val O'Connor należy do twórców Community Foster Care, a obecnie jest przewodniczącą rady organizacji. O'Connor zaangażowała się w pracę w Community Foster Care w trakcie realizacji, wraz z Coney Hill, partnerskiego projektu w Gloucester. *„Wiedzieliśmy, że w tych społecznościach – ludzi często niewidzących dla siebie przyszłości, w większości zamieszkujących zaniedbane, komunalne osiedla – istnieje niewykorzystany potencjał”*, mówi O'Connor. Na początku, przedsięwzięcie musiało pokonać opór urzędników średniego szczebla Wydziału Socjalnego. Jacoby mówi: *„To, co proponowaliśmy było rewolucyjne i naprawdę musieliśmy wykazać się dużym uporem, żeby przekonać do naszego pomysłu komisję Wydziału Socjalnego”*.

Początkowo Community Foster Care otrzymywało dofinansowanie od Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), jednak już po sześciu miesiącach, przekształciło się w samofinansujące się przedsięwzięcie, sprzedając Wydziałowi Socjalnemu 10 miejsc w rodzinach zastępczych. Połowę uzyskiwanych dochodów przeznaczali na opłacenie opiekunów, a połowę inwestowali w przedsięwzięcie. *„Niezwyczajnie istotne jest, aby sektor społeczny nie uzależniał się od dotacji oraz, żeby starał się osiągnąć większą stabilność, dzięki dochodom uzyskiwanym ze sprzedaży”* wyjaśnia Jacoby. *„Z mojego doświadczenia wynika, że kluczowe dla osiągnięcia stabilności finansowej, jest wykazywanie się kreatywnością, wychodzenie z nowymi pomysłami,*

Artykuł został przetłumaczony w ramach projektu „W poszukiwaniu polskiego modelu ekonomii społecznej” finansowanego ze środków Inicjatywy Wspólnotowej Equal

pozwalającymi uzyskiwać pieniądze oraz nieobawianie się zdrowej nadwyżki w budżecie, którą można zainwestować w firmę”. Community Foster Care wynajmuje miejscowym biznesmenom należące do organizacji, znajdujące się w pobliżu biura, centrum konferencyjne. „Sale nieustannie są zarezerwowane, jest to dobre źródło dochodu”, mówi Jacoby. Po pięciu latach, z rocznym obrotem miliona funtów, Community Foster Care zaczyna zwracać pieniądze pożyczone od programów partnerskich, które pomogły mu rozpocząć działalność. Rozpoczęto nową rekrutację pracowników. „Będziemy płacili 500 funtów za każdą znaną dla nas rodzinę zastępczą. Jest to układ korzystny dla obu stron, to dobry interes zarówno pod względem finansowym, jak i z punktu widzenia społeczności” mówi Jacoby. Jednym z głównych celów planu biznesowego Community Foster Care na najbliższe trzy lata jest społeczna franczyza – powtórzenie modelu, który sprawdził się w Gloucester, w całej Wielkiej Brytanii. Organizacja kieruje tę propozycję do wolontariuszy i sektora prywatnego. Zabierze to trochę czasu, jednak w ciągu trzech lat Community Foster Care chciałoby posiadać trzy satelickie biura. Plany również przewidują finansowanie terapii psychologicznej i edukacyjnej dla dzieci, które tego potrzebują. „Z badań wynika, że te potrzeby nie są zaspakajane”, wyjaśnia Jacoby. „Chcemy zapewnić tym dzieciom możliwość osiągnięcia możliwie największej stabilności życiowej”. Jednak działalność Community Foster Care nie jest łatwa. W 2001 organizacja doświadczyła poważnych trudności, tracąc połowę swoich aktywności, kiedy jeden z jej klientów – Wydział Spraw Społecznych – przeżywał kryzys i postanowił zmniejszyć o połowę liczbę dzieci umieszczanych w rodzinach zastępczych przez Community Foster Care. Aby zachować płynność finansową, Community Foster Care zostało wówczas zmuszone do rozszerzenia bazy swoich klientów poza hrabstwo Gloucester. „Było to wbrew naszym zasadom, jednak musieliśmy znaleźć kompromis, który zapewniłby przetrwanie organizacji”, mówi Jacoby. „Musieliśmy znaleźć drogę, dzięki której mogliśmy pozostać wierni naszym zasadom i równocześnie utrzymać płynność finansową. Był to poważny cios dla organizacji, a odzyskanie formy zajęło nam 18 miesięcy. Na początku podejmowaliśmy ryzykowne działania, nie w pełni biorąc pod uwagę możliwe zagrożenia. Naszym największym błędem było stawianie wszystkiego na jedną kartę”. W odpowiedzi na kryzys, Community Foster Care rozpoczęło ogromną kampanię marketingową, której celem był, powrót do gry. Co, ciekawe Community Foster Care, rzadko płaci za reklamy, skupiając się raczej na pisaniu interesujących, pozostawiających oddźwięk w mediach, tekstów prasowych. „Każdej osobie, która zamierza prowadzić przedsiębiorstwo społeczne, doradzałabym bycie twórczym i poznanie wszystkich lokalnych mediów, to przynosi ogromne korzyści”, mówi Jacoby. „Przedsiębiorstwa społeczne mogą być postrzegane, jako zagrożenie dla sektora publicznego. Ważne jest więc, budowanie dobrych relacji, nie wahajmy się dzwonić czy zapraszać na obiad osób związanych z mediami, czy z Wydziałem Spraw Społecznych. Następnym krokiem jest uwiarygodnianie organizacji, poprzez jej działalność.” Community Foster Care posiada zróżnicowaną radę nadzorczą – jej członkowie mają różne doświadczenia i perspektywy, społeczne, biznesowe, finansowe, czy rewitalizacji społecznej – ich umiejętności są kluczowe dla organizacji. Udało się również włączyć Królewską Komisję Charytatywną (Charity Commission), co pozwoliło na wprowadzenie do rady, dwóch przedstawicieli rodzin zastępczych. Jacoby mówi: „Komisja niechętnie opłaca pracowników należących do rad nadzorczych, jednak my podejmujemy decyzje, które dotyczą opiekunów i dzieci. Dlatego ważne jest, żeby Komisja miała swój udział

w procesie podejmowania decyzji”, mówi Jacoby. Dla Community Foster Care niezwykle istotna jest rekrutacja właściwych osób. „Chcemy pomóc osobom zamieszkującym osiedla komunalne, bezrobotnym, lub bez wykształcenia, stworzyć wspianą rodzinę zastępczą”, mówi Jacoby. „Ludzie ci nigdy nie zgłosiliby się sami do Wydziału Socjalnego, bo wydaje im się, że nie spełniają wymaganych kryteriów. Dlatego pierwszymi pracownikami organizacji, były osoby odpowiedzialne za nawiązywanie z nimi kontaktu i przekonanie ich, że świetnie nadają się do roli opiekunów”. Ostatnio Community Foster Care otrzymało sto aplikacji na jeden etat pracownika odpowiedzialnego za wyszukiwanie rodzin zastępczych. Większość dzieci, którymi zajmuje się Community Foster Care, sprawia poważne trudności wychowawcze, z tego powodu szczególnie trudno znaleźć dla nich rodzinę zastępczą. Ale organizacja szczeni się tym, że zatrudnia opiekunów, którzy mieli niełatwe życie, i sami czasem dorastali w rodzinach zastępczych. „Jest to sytuacja idealna, ponieważ osoby te znają warunki życia, w jakich dorastały oddawane im pod opiekę dzieci i potrafią radzić sobie z trudnymi wychowankami”, mówi Jacoby. Alison Stoke należy do dziesięciorga pracowników zatrudnionych w biurze i była jedną z trzech osób, które na początku zajmowały się poszukiwaniem rodzin zastępczych. Obserwując ludzi, których zakwalifikowała do szkolenia przygotowującego do roli opiekuna, sama postanowiła zostać rodzicem zastępczym. „Szczególnie interesują mnie starsze, sprawiające problemy wychowawcze, dzieci. Wydaje mi się, bowiem, że mam im coś do zaoferowania”, mówi. „Jest tak dużo dzieci, które nie miały tyle szczęścia w życiu, ile miałam ja, czy moje własne dzieci”. Stoke jest pierwszą pracownicą Community Foster Care, która została rodzicem zastępczym. Do tej pory opiekowała się pięciorgiem wychowanków. „Jest to praca wyczerpująca, ale warta wysiłku na każdym etapie” – mówi. „Nie można tych dzieciaków spisywać na straty. Żałuję tylko, że nie mogę zaopiekować się większą liczbą dzieci”. ■

Biografia biznesowa

Community Foster Care

Twigworth Court Business Center, Tewkesbury Road,
Gloucester, GL2 9OG

TEL 01452 731144

E-MAIL: suzannaj@communityfostercare.co.uk

STRONA WWW: WWW.communityfostercare.co.uk

FORMA PRAWNA: Zarejestrowana instytucja charytatywna i spółka akcyjna z odpowiedzialnością ograniczoną do wysokości gwarancji.

CELE SPOŁECZNE: społeczna i ekonomiczna rewitalizacja społeczności defaworyzowanych, umieszczanie dzieci w rodzinach zastępczych wywodzących się spośród ich własnych społeczności lokalnych.

CELE BIZNESOWE: franczyza społeczna w całej Wielkiej Brytanii, podwojenie liczby domów zastępczych w ciągu następnych trzech lat.

DATA REJESTRACJI: Luty 1999

LICZBA PRACOWNIKÓW: 10 pracowników biurowych, 50 rodzin zastępczych

KLUCZOWI KLIENCI: ogólnokrajowe oddziały Wydziałów Społecznych

ROCZNY OBRÓT: milion funtów

PROCENT DOCHODU UZYSKIWANEGO Z HANDLU: 100%

WZROST: Roczny dochód wzrósł z 251 000 funtów w 2000 roku do niemal miliona funtów w 2004.

Artykuł został przetłumaczony w ramach projektu „W poszukiwaniu polskiego modelu ekonomii społecznej” finansowanego ze środków Inicjatywy Wspólnotowej Equal

W JAKI SPOSÓB WŁADZA (CENTRALNA I LOKALNA) MOGŁABY WESPRZEĆ DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACJI?: „Pomocne byłoby, gdyby władze były lepiej poinformowane; ciągle istnieje opór wobec zatrudniania ludzi z zewnątrz, gdyż budzi to obawę o znaczący wzrost kosztów”.

Komentarz jurora

Rowena Young, dyrektor, Skoll Center for Social Entrepreneurship, Saïd Business School

Bardzo podoba mi się Community Foster Care. Pomysł jest prosty. Tradycyjnie dzieciaki potrzebujące domu zastępczego musiały opuszczać zamieszkiwane przez siebie defaworyzowane dzielnice, żeby zamieszkać z rodzinami należącymi do klasy średniej. Te rodziny nieźle na tym zarabiałły – opieka nad dzieckiem jest opłacana – system ten powodował, że tylko poszczególne osoby czerpały z niego korzyści. Dzięki Community Foster Care dzieci zostają umieszczone u rodzin, zamieszkujących ich dzielnicę, mogą podtrzymywać przyjaźnie, pozostają w znanej okolicy, chodzą do znanej sobie szkoły. Równocześnie do dzielnicy napływa więcej pieniędzy. Tym samym Community Foster Care przyczynia się do utrzymania większej spójności społecznej oraz wzmacnia lokalną gospodarkę, jednocześnie realizując swoje podstawowe zadanie. Suzanna Jacoby, wraz z oddanym sobie zespołem, podważyła dominujące przekonania, dotyczące rodzin zastępczych. W trakcie swojej działalności, CFC starała się wyciągnąć maksimum korzyści z rezultatów tej lokalnej działalności oraz zaoferować sektorowi pomocy społecznej model funkcjonowania, który można by rozpowszechnić w całej Wielkiej Brytanii. Community Foster Care szybko się rozwinęło i zasłużyło na bycie wzorem, w tym obszarze działania.